

Forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Dato	FOR-2016-03-18-264
Departement	Samferdselsdepartementet
Publisert	I 2016 hefte 4 s 622.
Ikrafttredelse	01.01.2017
Endrer	FOR-1994-03-15-222
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-1965-06-18-4-§8, FOR-1967-03-17-3462
Kunngjort	18.03.2016 kl. 15.50
Journalnr	2016-0232
Korttittel	Forskrift om parkering for forflytningshemmede

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 18. mars 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 8 første ledd bokstav f og l og annet ledd, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å gi forflytningshemmede med et reelt behov for parkeringslette et tilgjengelig parkeringstilbud.

§ 2. Vilkår for parkering

Parkeringstillatelse for forflytningshemmede gir, i samband med transport av den som har fått tillatelsen, adgang til å parkere motorvogn i hele landet:

- på parkeringsplass reservert for forflytningshemmede angitt ved offentlig trafikkskilt,
- på avgiftsbelagt kommunal parkeringsplass uten at avgift betales,
- på parkeringsplass med skiltet tidsbegrensning fra 30 minutter og oppover med inntil dobbel tid, med unntak av skiltet tidsbegrensning på særskilt avsatt plass for forflytningshemmede med parkeringstillatelse og
- på steder der det er innført boligsoneparkering.

§ 3. Vilkår for parkeringstillatelse

Bostedskommunen gir etter søknad parkeringstillatelse for

forflytningshemmede til:

- a) fører av motorvogn som har særlig behov for parkeringslettelse i samband med bosted, arbeid og/eller annen aktivitet fordi vedkommende ikke kan gå eller har store vansker med å bevege seg over noen lengde,
- b) passasjer som regelmessig trenger hjelp av fører utenfor motorvognen og som har særlig behov for parkeringslettelse i samband med bosted, arbeid og/eller annen aktivitet fordi vedkommende ikke kan gå eller har store vansker med å bevege seg over noen lengde.

Søknad om parkeringstillatelse skal vedlegges legeattest. Kommunen kan innhente supplerende medisinsk vurdering.

Avslag på søknad om parkeringstillatelse kan påklages til kommunestyret eller særskilt klagenemnd oppnevnt av dette. Vegdirektoratet er likevel klageinstans når førsteinstansvedtak om avslag er truffet i kommunestyret.

Parkeringsbehov etter første ledd i annen kommune enn bostedskommunen kan bare vektlegges der det er innhentet uttalelse fra denne kommunen.

§ 4. Parkeringsbevis

Bevis for parkeringstillatelse skal med følgende tilpasninger etter 1. januar 2000 tilfredsstillende kravene som er fastsatt i bilaget til Rrek. 1998/376/EF:

- Bevisets serienummer skal inneholde 11 sifre og to bokstaver. Serienummerets første fire sifre skal identifisere kommunen som har utstedt kortet, de fem neste sifre er kortets nummer og de to siste sifre skal angi fødselsåret til innehaveren av kortet. Første bokstaven skal angi innehaverens kjønn ved hjelp av M for mann eller F for kvinne. Andre bokstaven skal angi bokstaven F (for fører) eller bokstaven P (for passasjer). Det skal være mellomrom mellom første og andre bokstav.
- Hvit N som bakgrunn skal omgis av hvit ellipse og beviset skal betegnes som EØS-modell. Beviset skal bestå av vannmerket, ikke-fluoriserende papir. På framsiden av beviset skal plasten ha et tydelig relieffmønster som dekker minst halve framsiden. På bevisets framside skal det være et hologram med minst to vekslende tydelig atskilte bilder. På bevisets bakside skal det være et for øyet usynlig trykk som fluoriserer ved belysning. Beviset kan ha strekkode, chip eller annen merking for maskinell kontroll som ikke vesentlig endrer bevisets utseende.

Tillatelsen skal gis av kommunen for begrenset tid, maksimalt 5 år, men ikke for mindre enn 2 år. Ved periodiske behov kan det likevel gis tillatelse for kortere tid.

Navn og bilde av den forflytningshemmede er plassert på bevisets bakside.

Parkeringsbeviset skal ved parkering plasseres med forsiden godt synlig bak frontruten. Beviset skal forevises ved kontroll.

§ 5. Parkeringstillatelse til spesialinnredet motorvogn som disponeres av institusjon og som nyttes til transport av forflytningshemmede

Det kan utstedes parkeringstillatelse til spesialinnredet motorvogn for transport av forflytningshemmede og som disponeres av institusjon. Tillatelse gir i forbindelse med transport av institusjonens forflytningshemmede brukere adgang til å parkere på reservert plass for forflytningshemmede angitt ved offentlige trafikkskilt. Tillatelsen gjelder bare i Norge.

Beviset skal ha en lengde på 106 mm og en bredde på 148 mm.

Bevis for parkeringstillatelse skal på forsiden inneholde følgende:

- a) det internasjonale symbolet for forflytningshemmede,
- b) parkeringstillatelse for institusjon med forflytningshemmede,
- c) serienummer med 7 sifre. Serienummerets første fire sifre skal identifisere kommunen som har utstedt kortet, de tre neste sifre er kortets nummer,
- d) navn på institusjon som er tildelt parkeringstillatelsen,
- e) bilens kjennemerke,
- f) utløpsdato for parkeringstillatelsen og
- g) kommunens navn, dato for utstedelse og kommunens stempel.

Bevis for parkeringstillatelse skal på baksiden inneholde følgende tekst: Parkeringstillatelsen gir adgang til å parkere i samsvar med bestemmelsene i forskrift om parkeringstillatelse for forflytningshemmede

Parkeringstillatelsen skal gis av kommunen der institusjonen er etablert. Tillatelsen skal være tidsbegrenset, maksimalt ti år og minimum to år.

Parkeringsbeviset skal ved parkering plasseres med forsiden godt synlig bak frontruten. Beviset skal forevises ved kontroll.

§ 6. Register over tillatelser

Det skal opprettes et sentralt register over alle tillatelser etter § 4 og § 5. Registeret skal inneholde følgende informasjon:

- a) innehaverens personnummer,
- b) innehaverens navn,
- c) innehaverens foto,
- d) tillatelsens nummer, med kommunekode, løpenummer, fødselsår og kjønn,
- e) tillatelsens gyldighetstid,
- f) om tillatelsen er stjålet eller mistet og

g) om tillatelsen er gitt til fører eller passasjer.

Vegdirektoratet er ansvarlig for å opprette registeret. Den enkelte kommune er ansvarlig for å legge inn informasjon i registeret.

Vegdirektoratet kan fastsette gebyr for bruk av registeret.

§ 7. Utlending i Norge og kjøring i utlandet

Utlending som i hjemlandet er gitt parkeringstillatelse for forflytningshemmede, kan parkere som nevnt i § 2.

Som bevis for slike parkeringslettelser skal godtas tillatelse som inneholder det internasjonale symbolet for funksjonshemmede og som inneholder navn på den berettigede eller kjennemerket for kjøretøyet.

Bevis utstedt etter § 4 har gyldighet i utlandet i den utstrekning det enkelte land fastsetter.

§ 8. Tilbakekall

Kommunen kan trekke tilbake gitt parkeringstillatelse ved misbruk eller ved endrede forhold som gjør at kravene i denne forskrift ikke lenger er tilfredsstillt.

Den som har fått parkeringstillatelse etter denne forskrift, har plikt til å underrette kommunen om endrede forhold som kan ha betydning for tillatelsen. Vedtak om å trekke tillatelsen tilbake kan påklages etter reglene om klage i § 3 tredje ledd.

§ 9. Overgangsbestemmelser

Parkeringsbevis som er utformet etter kravene i forskrift 15. mars 1994 nr. 222 om parkering for forflytningshemmede er gyldig inntil utløpet av bevisets gyldighetstid.

§ 10. Dispensasjoner fra parkeringsforbud

Denne forskrift berører ikke skiltmyndighetens adgang til å gi dispensasjon fra skiltede parkeringsforbud innenfor sitt myndighetsområde etter forskrift om offentlig trafikkskilt, vegoppmerking, trafikkløssignaler og anvisninger (skiltforskriften).

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 15. mars 1994 nr. 222 om parkering for forflytningshemmede.